ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
JEAN MISCHO
της 2ας Μαΐου 2001 [1]

1. Με προσφυγή λόγω παραβάσεως που άσκησε στις 28 Νοεμβρίου 2000, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζήτησε από το Δικαστήριο να διαπιστώσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας όλες τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που ήταν αναγκαίες για να συμμορφωθεί με την οδηγία 98/4/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 1998, για την τροποποίηση της οδηγίας 93/38/ΕΟΚ περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών [2], και, εν πάση περιπτώσει, μη κοινοποιώντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

Πραγματικά περιστατικά και η προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία

2. Το άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 98/4 ορίζει ότι τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο στις 16 Φεβρουαρίου 1999 και ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

3. Μη λαμβάνοντας οποιαδήποτε κοινοποίηση σχετικά με τα μέτρα συμμορφώσεως με την οδηγία κατά τη λήξη της προβλεπόμενης από αυτή προθεσμίας, η Επιτροπή, με έγγραφο οχλήσεως της 10ης Μαΐου 1999, ζήτησε από τη Γαλλική Κυβέρνηση να υποβάλει τις παρατηρήσεις της εντός προθεσμίας δύο μηνών.

4. Με έγγραφο της 6ης Ιανουαρίου 2000 οι γαλλικές αρχές ενημέρωσαν την Επιτροπή ότι η επεξεργασία του σχεδίου του διατάγματος, με το οποίο θα μεταφερόταν στο εσωτερικό δίκαιο, μεταξύ άλλων, η οδηγία αυτή, βρισκόταν σε εξέλιξη, ότι το κείμενο αυτό επρόκειτο να υποβληθεί προσεχώς στο Conseil d'État (Γαλλία) και ότι η οδηγία είχε ήδη εν μέρει μεταφερθεί με διάταγμα της 22ας Απριλίου 1998.

5. Στις 18 Φεβρουαρίου 2000 η Επιτροπή απηύθυνε στη Γαλλική Δημοκρατία αιτιολογημένη γνώμη με την οποία την κάλεσε να λάβει τα κατάλληλα μέτρα για να συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία εντός προθεσμίας δύο μηνών από την κοινοποίηση της εν λόγω γνώμης.

6. Η Επιτροπή, επειδή δεν έλαβε οποιαδήποτε άλλη πληροφορία για την περά-

1 — Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γαλλική.
2 — ΕΕ L 101, σ. 1

τωση της νομοθετικής διαδικασίας και την έκδοση του εν λόγω διατάγματος, άσκησε την παρούσα προσφυγή.

Αξιολόγηση

7. Υπενθυμίζοντας τις υποχρεώσεις που υπέχουν τα κράτη μέλη από το άρθρο 249, τρίτο εδάφιο, ΕΚ, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η Γαλλική Δημοκρατία έπρεπε να λάβει τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθεί με την εν λόγω οδηγία εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

8. Με το υπόμνημα αντικρούσεως η Γαλλική Δημοκρατία επισημαίνει ότι για τη μεταφορά της οδηγίας είναι αναγκαία η τροποποίηση του κώδικα δημοσίων συμβάσεων καθώς και η λήψη άλλων νομοθετικών μέτρων. Ένα νομοθέτημα σχετικό με την τροποποίηση του εν λόγω κώδικα έχει ήδη υποβληθεί προς έλεγχο στο Conseil d'Etat. Το σχέδιο του διατάγματος για τη μεταφορά της οδηγίας όσον αφορά τους αναθέτοντες φορείς που δεν υπόκεινται στον κώδικα δημοσίων συμβάσεων πρέπει ομοίως να υποβληθεί στο Συμβούλιο της Επικρατείας, ώστε να υπάρχει συνοχή μεταξύ του νέου κειμένου του κώδικα δημοσίων συμβάσεων και του συνόλου των νομοθετημάτων που ρυθμίζουν τις παραγγελίες του Δημοσίου.

9. Επιβάλλεται, πάντως, η διαπίστωση ότι, κατά την ημερομηνία ασκήσεως της προσφυγής, η νομοθεσία δεν είχε τροποποιηθεί ώστε να καταστεί σύμφωνη με την οδηγία 98/4, γεγονός που η Γαλλική Δημοκρατία δεν αμφισβητεί.

Πρόταση

10. Ενόψει των εκτεθέντων, δεν μπορώ παρά να προτείνω στο Δικαστήριο να δεχθεί την προσφυγή της Επιτροπής και κατά συνέπεια:

1) να αναγνωρίσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί με την

οδηγία 98/4/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 1998, για την τροποποίηση της οδηγίας 93/38/ΕΟΚ περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·

2) να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.